

του **Αντώνη Νταλακογιώργου***

Το σκηνικό που διαμορφώθηκε στην χώρα μας μετά την κυβερνητική απόφαση για την διενέργεια δημοψηφίσματος συνιστά μια σημαντική πολιτική εξέλιξη στην πορεία της οποίας παρουσιάστηκαν φαινόμενα τα οποία είναι αναγκαίο να καταγραφούν, να αναλυθούν και να αντληθούν χρήσιμα συμπεράσματα για το εργατικό κίνημα και της δύναμης της ριζοσπαστικής και ανατρεπτικής αριστεράς.

Ανεξάρτητα από την ασάφεια του ερωτήματος που έθεσε η κυβέρνηση, το περιεχόμενο που αυτή προσέδωσε στο δημοψήφισμα αλλά και η άρνησή της να μην αποσυρθούν από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων το κυβερνητικό πακέτο των 8 δις, ο λαός έδωσε το δικό του στίγμα στο Όχι και πήρε στα δικά του στιβαρά χέρια την υπόθεση του δημοψηφίσματος.

Το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο της Δύσης και της Ευρώπης σε πλήρη αρμονία και σύμπλευση με τις αντίστοιχες δυνάμεις της οικονομικής ολιγαρχίας και το υποταγμένο σε αυτούς πολιτικό προσωπικό της χώρας μας εναρμόνισαν και συντόνισαν την στρατηγική και επικοινωνιακή πολιτική τους σε κοινή και ενιαία κατεύθυνση μετατρέποντας το ερώτημα της κρίσιμης πολιτικής αντιπαράθεσης σε **ναι ή όχι στην Ευρώπη (Ε.Ε) και στην ζώνη του ευρώ**. Η επιλογή τους αυτή πατούσε στην πεποίθησή τους ότι και κάτω από τις συνθήκες της παρατεταμένης οικονομικής και μνημονιακής πολιτικής και με δεδομένο ότι δημοσκοπικά το ποσοστό υπέρ του ευρώ ξεπερνούσε το 75%, ο ελληνικός λαός δεν θα έλεγε ένα όχι το οποίο έθετε σε κίνδυνο αυτήν την λεγόμενη ευρωπαϊκή πορεία.

Αυτή ακριβώς την πολιτική αναπαρήγαγαν σύσσωμες οι δυνάμεις του αστικού συστήματος της χώρας μας, πολιτικές, οικονομικές αλλά και μερίδα της επίσημης εκπροσώπησης των μικρομεσαίων στρωμάτων που σε μεγάλο βαθμό εν όψει της κρίσιμης αναμέτρησης τάχθηκαν με τις δυνάμεις του ναι.

Στο μαύρο και αντιδραστικό αυτό μέτωπο συντονίστηκε και η ξεφωνημένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ενώ η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ επέλεξε και προτίμησε να μείνει άφωνη σε αυτήν την μεγάλη πολιτική μάχη.

Προφανώς η αστική τάξη και οι δυνάμεις που την εκπροσωπούν πολιτικά στην χώρα μας (Ν.Δ - ΠΟΤΑΜΙ - ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ - ΚΙ.ΔΗ.ΣΟ) άφησαν στην άκρη τις όποιες διαφορές τους και σε χρόνο ρεκόρ διαμόρφωσαν ένα πολιτικό μπλοκ, συνεπικουρούμενοι από εκπροσώπους των μικροαστικών στρωμάτων και στελέχη της τοπικής αυτοδιοίκησης, ξεκίνησαν μια ενορχηστρωμένη επίθεση έχοντας μαζί τους ως επικεφαλείς της επικοινωνιακής καταιγίδας που θα ακολουθούσε της πολιτικής και οικονομικής ελίτ της Ευρώπης, η οποία **κήρυξε πραγματικό πολιτικό και οικονομικό πόλεμο στην χώρα και στον λαό μας** οδηγώντας το τραπεζικό σύστημα στο λουκέτο και επιβάλλοντας το capital control το οποίο αποσκοπούσε στον εκβιασμό, στην ψυχολογική πίεση και τελικά στην υποταγή της θέλησης του λαού μας.

Ταυτόχρονα το σάπιο και ετοιμόρροπο μιντιακό κατεστημένο (τηλεοπτικά κανάλια, ραδιόφωνα, εφημερίδες, μεγάλες ειδησεογραφικές ιστοσελίδες) στην συντριπτική πλειοψηφία τους εξαπέλυσαν μια πρωτοφανή επίθεση γκεμπελίστικου χαρακτήρα με στόχο να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό, να τον φοβίσουν, να τον τρομοκρατήσουν και να τον οδηγήσουν στην ηττοπάθεια, στην υποταγή και τελικά να πάει στην κάλη να ψηφίσει το ναι στην καταδίκη και την καταστροφή του!!!

Για να το πετύχουν αυτό εκμεταλλεύτηκαν αδίστακτα τις ουρές στα ΑΤΜ, τον φόβο από τον οικονομικό στραγγαλισμό και την κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος αλλά και την δημιουργία μιας εικόνας χάους εάν επικρατούσε **το όχι** την Κυριακή του δημοψηφίσματος. Μην υποτιμηθεί στο ελάχιστο η ωμή παρέμβαση της εργοδοσίας όπου ελάχιστη δημοσιότητα δόθηκε και η οποία με εκβιασμούς, απειλές και φαινόμενα αδίστακτης τρομοκρατίας θέλησε να επιβάλει το ΝΑΙ.

Το φαινόμενα της επικοινωνιακής αθλιότητας που επέβαλαν οι διαπλεκόμενοι καναλάρχες των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, οι μεγαλοεκδότες των εφημερίδων, οι ιδιοκτήτες των ραδιοφωνικών σταθμών και η μεγάλη πλειοψηφία των μεγαλοδημοσιογράφων που στην συντριπτική τους πλειοψηφία συντάχθηκαν με την μαύρη προπαγάνδα του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου, στόχευαν στον άμεσο επηρεασμό του λαού στην κατεύθυνση της υποταγής και τελικά στην υλοποίηση του σχεδιασμού τους για μια νεοαποικιακού χαρακτήρα συμφωνία με τους τοκογλύφους δανειστές (Ε.Ε - Δ.Ν.Τ - Ε.Κ.Τ).

Η επιβολή της μαύρης μιντιακής προπαγάνδας και της ασύστολης τρομοκρατίας σε συνδυασμό με την φίμωση και την εξορία της διαφορετικής φωνής και άποψης δείχνει πόσο αδίστακτη είναι η οικονομική ολιγαρχία και το πολιτικό προσωπικό της στην προσπάθεια να επιβάλουν με κάθε τρόπο και κυρίως αθέμιτο τις καταστροφικές αντιλαϊκές επιλογές τους.

Τα φαινόμενα που αναπτύχθηκαν την κρίσιμη εβδομάδα συνιστούν ένα ολοκληρωτισμό χουντικής μορφής. Ο εκτροχιασμός στο μιντιακό σύστημα όπου κυριάρχησε το ψεύδος, ο φόβος, ο τρόμος, οδήγησε στην κατάλυση και κατάργηση κάθε αρχής και αξίας περί πολυφωνίας, πλουραλισμού, ισονομίας, αντικειμενικής δημοσιογραφικής δεοντολογίας. **Πρόκειται για μια άγρια αναβίωση της γκεμπελίστικης προπαγάνδας, πολύ χειρότερη από αυτή που βιώσαμε την προεκλογική περίοδο του 2012.**

Ταυτόχρονα η απροκάλυπτη επέμβαση στα εσωτερικά της χώρας και υπέρ του ΝΑΙ δεκάδων αξιωματούχων και ηγετών της Ε.Ε και της ευρωζώνης με θλιβερούς προταγωνιστές Μέρκελ, Σόϊμπλε, Νταϊσεμπλούμ, Σουλς κ.λπ. οι οποίοι έδωσαν τα ρέστα τους προκειμένου να επιβάλουν την θέλησή τους στον περήφανο ελληνικό λαό.

Το σύστημα ανέσυρε στο προσκήνιο μια σειρά φθαρμένα και βαθύτατα αντιπαθή στον λαό πολιτικά πρόσωπα που φέρουν ευθύνη για την τραγική κατάσταση της χώρας μας όπως είναι οι Κ. Μητσστάκης, Κ. Σημίτης, Γ. Παπανδρέου, Κ. Καραμανλής, Βαρβιτσιώτης κ.λπ. Όλες οι εφεδρείες του αστικού συστήματος βγήκαν στην επιφάνεια προκειμένου να συμβάλουν με τον λόγο τους, να επηρεάσουν και να κατευθύνουν τον λαό στο ναι.

Δεν πρέπει να αγνοηθεί η παρέμβαση διάφορων πανεπιστημιακών, ανθρώπων των γραμμάτων και της τέχνης, καλλιτέχνες κλπ οι οποίοι και αυτοί συμπορεύτηκαν στην τρομοκράτηση του λαού μας.

Ο λαός είχε απέναντί του όλο το αστικό σύστημα με όλες του τις δυνάμεις.

Στο πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο του ΟΧΙ συντάχθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ, οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις της κινηματικής, μαχόμενης και ανατρεπτικής αριστεράς αλλά και αντιμνημονιακές δυνάμεις του συντηρητικού χώρου όπως οι ΑΝΕΛ, συνδικάτα, κινήματα και συλλογικότητες από το ευρύτατο φάσμα κοινωνικών οργανώσεων.

Η ηγεσία του ΚΚΕ εγκλωβισμένη σε μια παρωχημένη σχεταριστική γραμμή και στρατηγική επέλεξε τον μοναχικό δρόμο του άκυρου αγνοώντας μεταξύ των άλλων την άθλια επέμβαση σύσσωμων των δυνάμεων των ξένων ιμπεριαλιστών ενάντια στην χώρα μας, την κατάλυση κάθε έννοιας ανεξαρτησίας από τα γεράκια του χρηματοπιστωτικού συστήματος, των πολιτικών τους εκφραστών, της ντόπιας ολιγαρχίας. Έκλεισε τα μάτια της και τα αυτιά της στον αρμαγεδδώνα της αδίστακτης επίθεσης της αστικής τάξης να οδηγήσει τον λαό στην ταπείνωση και στο ναι, δεν φαίνεται να έλαβε υπόψη της την εργοδοτική επίθεση υπέρ του Ναι και προφανώς επέλεξε έναν δρόμο χωρίς να έχει αφουγκρασθεί την λαϊκή και

εργατική θέληση και βούληση.

Το αποτέλεσμα δείχνει ότι ένα τεράστιο τμήμα της λαϊκής του βάσης αποστασιοποιήθηκε πλήρως με την κομματική γραμμή που μέσα σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται για πρώτη φορά σε μεγάλη έκταση μέρος της κομματικής και οργανωμένης βάσης τους.

Στις συνθήκες αυτές ο ελληνικός λαός, οι εργαζόμενοι, και τα λαϊκά στρώματα, με την ουσιαστική συμμετοχή, δράση και παρέμβαση των πολιτικών και κοινωνικών κινημάτων και συλλογικοτήτων, όρθωσε το ανάστημά του. Το πανίσχυρο παλλαϊκό Όχι της Κυριακής 5/7/2015 αποτελεί πράξη γενναίας αντίστασης και αποδοκιμασία στην ξένη ωμή επέμβαση και ανάμειξη, επίσης είναι ένα μεγάλο όχι στον οικονομικό στραγγαλισμό που επέβαλαν στην χώρα μας. Ταυτόχρονα το όχι εκφράζει την απόρριψη στα παλιά μνημόνια αλλά και σαφή απόρριψη κάθε προσπάθειας για νέες μνημονιακές αντιλαϊκές πολιτικές. Ταυτόχρονα **κάτω από τις συνθήκες που έγινε η πολιτική αυτή μάχη, ένα μεγάλο μέρος εκφράζει έναν έντονο ριζοσπαστισμό τον οποίο η αριστερά οφείλει επιτέλους να τον αναδείξει με πλήθος πρωτοβουλιών - παρεμβάσεων, να εκφρασθεί και να κεφαλαιοποιηθεί σε υπαρκτή ισχυρή πολιτική δύναμη. Για μια άλλη πορεία που εκφράζει τα συμφέροντα του λαού και των εργαζομένων.**

Ο ελληνικός λαός και οι εργαζόμενοι μαζί με τα μικρομεσαία λαϊκά στρώματα έδωσαν ένα πανίσχυρο Όχι φράζοντας τον δρόμο στην υποτέλεια, στην υποταγή και στην άνευ όρων παράδοση που αξίωνε το παλαιό κομματικό αστικό σύστημα ντόπιο και ξένο και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι.

Ιδιαίτερη πολιτική σημασία έχει το γεγονός ότι το Όχι δόθηκε σε συνθήκες τρόμου και φόβου και έντονης πόλωσης που καλλιέργησε το σύστημα, όχι στην βάση του παραπλανητικού ερωτήματος που επέλεξε η κυβέρνηση αλλά στο κυρίαρχο πολιτικό επίδικο που έθεσαν οι δυνάμεις αυτές, ναι ή όχι στην Ε.Ε και το ευρώ.

Χωρίς να ομογενοποιούμε το Όχι, το βέβαιο είναι ότι μέσα στο 61,31% **υπάρχουν μεγάλες, ισχυρές λαϊκές και εργατικές μάζες που το δικό τους Όχι συνιστά ένα ελπιδοφόρο ριζοσπαστισμό που δείχνει την μεγάλη λαϊκή απήχηση υπέρ της ρήξης με την Ε.Ε και την ζώνη του ευρώ.**

Ο Πρωθυπουργός το βράδυ της Κυριακής φρόντισε βέβαια να ξεκόψει με την δήλωσή του κάθε ιδέα σύγκρουσης και ρήξης ξεκαθαρίζοντας για πολλοστή φορά ότι ο λαός δεν ψήφισε υπέρ ή κατά της Ε.Ε και του ευρώ!!!

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ θα διαπράξει μεγάλο πολιτικό ολίσθημα να καπηλευθεί το αποτέλεσμα του Όχι στην κατεύθυνση μιας συμφωνίας η οποία θα αποτελεί συνέχιση των μνημονιακών και υφεσιακών μέτρων και πολιτικών.

Η ερμηνεία που τσουβαλιάζει το Όχι 61,31% με τις επιλογές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και αποσκοπεί από την πλευρά της ηγεσίας να ακυρώσει έως και να απαξιώσει το ριζοσπαστικό Όχι μεγάλης μερίδας κόσμου που εξέφρασε στην κάλπη την θέλησή του για τερματισμό των επαίσχυντων μνημονίων και παλαιών και νέων.

Η εκφρασμένη εργατική, λαϊκή και ριζοσπαστική ψήφος πρέπει να μετουσιωθεί σε μια ενεργητική συμμετοχή και δράση σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο.

Επιβάλλεται να ληφθούν πρωτοβουλίες από τις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς που βρίσκονται στον ΣΥΡΙΖΑ, στο ΚΚΕ, στην ανατρεπτική και αντικαπιταλιστική αριστερά αλλά και στα μαχόμενα κοινωνικά κινήματα, **αυτό το αγωνιστικό και ριζοσπαστικό ρεύμα να διατηρηθεί, να ενισχυθεί, να διευρυνθεί, να αποκτήσει πιο έντονα και σταθερά πολιτικά χαρακτηριστικά σε μια κατεύθυνση ρήξης με τις αυταπάτες που καλλιεργεί η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, σύγκρουσης με την στρατηγική**

του μεγάλου κεφαλαίου και την πολιτική εκπροσώπηση στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και δομές.

Το εργατικό κίνημα πρέπει να διαδραματίσει τον δικό του αναντικατάστατο ρόλο σε αυτήν την κατεύθυνση.

Πειραιάς 6/7/2015

*Ο Αντώνης Νταλακογιώργος είναι:

Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού (ΠΕΝΕΝ)

Γενικός Γραμματέας του Εργατικού Κέντρου Πειραιά

Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Πανελλήνιας Ναυτικής Ομοσπονδίας (ΠΝΟ)